

de nogen sag i ILO. Det forhold, at Christian Harlang har skrevet til ILO og erklæret sig utilfreds med ILO's afgørelse, indebærer jo ikke i sig selv, at der på ny verserer en sag.

ILO's Ekspertkomité har da også i februar 1996 besluttet, at den ikke ser nogen grund til at *genåbne* sagen – også Ekspertkomiteen har øjensynlig anset sagen for at have været lukket med Styrelsesrådets afgørelse fra juni 1994.

På den baggrund har der ikke været nogen grund til at orientere Folketinget om dette forløb – heller ikke i forbindelse med lovforslaget (fra efteråret 1995) om puljeforbud. Hvis Danmark på noget tidspunkt var blevet kritiseret i sagen, ville det selvfølgelig have stillet sig anderledes.

Jeg er heller ikke umiddelbart til sinds at orientere Folketinget om Christian Hårlangs øvrige (5) verserende klagesager for ILO – medmindre naturligvis Folketinget anmoder om det eller sagernes udvikling i øvrigt giver anledning her til.

Spm. nr. S 1794

Til arbejdsministeren (25/3 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Er ministeren opmærksom på, at beskatningen af godtgjorte afholdte rejseudgifter i forbindelse med kurser, som kræver, at man er borte fra hjemmet, i særlig grad rammer de ledige, fordi der ved sådanne kurser normalt ikke kompenseres med en højere godtgørelse, og vil ministeren bidrage til at rette op på denne urimelighed?«

Begrundelse

Tilsyneladende har ministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 1433 og tilsvarende skatteministerens i sit svar på spørgsmål nr. S 1424 ikke været opmærksom på, at der normalt ikke kompenseres for en ledig person fra Bornholm eller Aalborg, der er på f.eks. et 14-dages-kursus i København, og som derfor skal have rejser frem og tilbage.

Ministerens skriver i sit svar afslutningsvis: »Der er derfor som anført af spørgeren forskellige beskatningsregler for henholdsvis ledige og beskæftigede, der deltager i uddannelse. Det er imidlertid min opfattelse, at man ved at diffe-

rentiere i satserne har kompenseret for denne forskellighed.«

Skatteministerens svarer på tilsvarende måde: »For at udligne denne forskel har Arbejdsministeriet, for så vidt angår AMU-kurserne, hvor der deltager både arbejdsløse og beskæftigede, fastsat en højere befordringsgodtgørelse for ledige, således at godtgørelsen efter beskatning er nogenlunde af samme størrelse.«

Men det er da ikke rigtigt i alle tilfælde og f.eks. ikke, når et kursus afholdes i København, hvor en ledig fra Bornholm og Aalborg deltager, hvor der ikke er tale om daglig rejse frem og tilbage. Derfor dette fornyede spørgsmål i forlængelse af svarene på spørgsmål nr. S 1424 og 1433.

Svar (1/4 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I forbindelse med deltagelse i uddannelse finansieret af f.eks. lov om arbejdsmarkedsuddannelser og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik kan kursusdeltagere få befordringstilskud (kilometertilskud) i forbindelse med den daglige transport mellem bopæl og uddannelsessted. Befordringsfradraget gælder derimod ikke ledige. For at udligne forskellen mellem de beskæftigede og ledige kursister er der fastsat en højere befordringssats for kilometertilskuddet for ledige kursister, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 1433.

Såfremt kursisten er indkvarteret i forbindelse med kursusdeltagelse, kan kursisten i forbindelse med kursets begyndelse og afslutning samt i forbindelse med weekender enten få befordringstilskud (kilometertilskud) ved privat befordring eller få godtgjort de dokumenterede faktiske udgifter til befordring med billigste offentlige transportmiddel.

Godtgørelse af dokumenterede faktiske udgifter er skattepligtig indkomst på samme måde som kilometertilskuddet i henhold til de nugældende regler.

Spørgsmålet om den skattemæssige behandling af befordringstilskud overvejes fortsat.
